

VERANDEREN... EEN PROGRAMMA!

Een programma of handleiding zal dienstig zijn bij de groei doorheen pastorale veranderingen. Vandaar vandaag een evangelieverhaal als illustratie. Een verhaal waarin we kansen mogen ontdekken om vernieuwend te bouwen aan onze geloofsgemeenschap. Je kan het verhaal lezen bij Marcus 2.

De verlamde man

Een verlamde man wordt tot bij Jezus gebracht. Liggend op een brancard wordt hij door zijn vrienden gedragen. Maar het huis waar Jezus was, was overvol. Een massa mensen was bijeengekomen om naar Jezus te luisteren. Hij heeft blijkbaar iets te vertellen! Koste wat kost wilden de mannen bij Jezus geraken. Ze zagen gelukkig meer dan de deuropening om tot bij Jezus te komen. Ze omzeilden op een creatieve manier de massa luisterende mensen. Op het dakterras maakten ze een opening. Daardoor lieten ze hun vriend op de brancard tot voor Jezus' voeten zakken. Hun daden zijn raak en treffend. Ze hadden een diep verlangen om hun vriend tot bij Jezus te brengen. Dit wellicht vanuit een diepe overtuiging dat Jezus iets kon betekenen voor het leven van hun verlamde vriend. En het waren doorzetters. Ze waren moedig en volhardend. Want met die lamme man klommen ze op het dakterras, maakten een opening om hun vriend tot bij Jezus te brengen. Toen Jezus hun geloof en vertrouwen zag, zei Hij tot de lamme: 'Uw zonden zijn vegeven. Sta op en loop!'

Wegwijzers voor ons vandaag

Dit mooie verhaal roept vragen op naar ons pastoraal werken vandaag. We vinden er wegwijzers om vandaag met mensen die boeiende geloofstocht te gaan. Reageren wij zoals die dragende vrienden, wanneer mensen vandaag aan de kerk bijvoorbeeld een sacrament vragen? Willen wij dat mensen vandaag Jezus echt ontmoeten als iemand die je leven verandert? Zijn wij zelf er echt van overtuigd dat Jezus in het leven van mensen 'het verschil' kan maken? Zijn wij vanuit deze overtuiging dan ook doorzetters? Hebben wij de moed en de creativiteit om mensen bij Jezus te brengen en Hem te ontmoeten? Zien wij meer dan één opening, meer dan één weg, om mensen tot bij Hem te brengen? Of blijft het die ene weg van 'we zijn het altijd zo gewoon geweest'! Durven wij de handen uit de mouwen steken om moedig en volhardend met mensen op weg te gaan? Hen te helpen groeien in het vertrouwen van een levensveranderende ontmoeting met Jezus? Wat zijn wij bereid daarvoor te doen? Wat willen wij daartoe veranderen?

Onze missie vandaag

Het is vandaag onze opdracht en missie als kerk om de weg te gaan. Desnoods moeten we hindernissen beklimmen of zelfs slopen. Soms zal het nodig zijn rommel op te ruimen om creatief door te kunnen gaan. Het is onze opdracht om mensen tot leerlingen van Jezus te maken, en niet om mensen tevreden te houden. Wanneer we dan sacramenten vieren is dit niet-vrijblijvend. Het worden momenten om mensen in te wijden in het leerling zijn van Jezus. Momenten waar we elkaar in die groei mogen steunen. Alleen zo gaan we groeien tot een kerkgemeenschap die bloeit. Dit voorbij een gemeenschap die alleen maar onderhoudt 'wat altijd is geweest'.

Draag jij ook mee om te veranderen tot een bloeiende gemeenschap?

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)